

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"ח אלול תשפ"ג | דף היומי בבלי: קידושין כב | דף הכולל: גיטין עה.
דף היומי בהלכה: מסימן ק"ס אמצע סעיף י"ב 'ויש אומרים' עד אמצע סעיף י"ג 'ויש מתירים'.
מוסר: אהבת חסד - 'ויש עוד אופן שני' עד 'ויש עוד אופן שלישי'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: "וצריך אדם לחקור" הביטחון השביעי

הרחבנו את צוות המוקד הטלפוני שלנו, כדי שנוכל
בכל שלב להשתלט על הפניות הרבות ולהצליח
לתת מענה מהיר ומקצועי לכל פונה. כך שכולנו ב"ה
מוכנים בזמן אמת לקבל בברכה את המצטרפים.

הרב חיים שיינברגר מנהל מוקד 'דרשו' ורכז המשרד של תוכנית 'העמוד היומי'.
מספר על מה שקורה מאחורי הקלעים בדרך להצלחה הגדולה של תוכנית 'העמוד היומי'

רבים של נבחנו, אני יכול לומר שאנו לא מופתעים לגמרי.
לאורך כל הזמן, ועוד יותר בתקופה האחרונה, האמנו בהצלחה
של התוכנית אך למרות זאת, עדיין אנו מופתעים, כשהביקוש
לקבלת פרטים ולהצטרפות גדול מאוד. כבר בימים אלה, בימים
הראשונים של הרישום לתוכנית, אנו מוצפים באלפי פניות
מקהל הלומדים שמבקשים להירשם לתוכנית, לברר על מסלולי
המבחנים והפרטים השונים. רשימת הנרשמים הולכת ומתארכת
במהירות. כבר בתחילת השבוע הזה הגיעה הרשימה לאלפי
רבים של מצטרפים והיד נטויה.

הרשימה כוללת כמובן כאלו שמבחינת העמוד היומי עבורם
המבחנים הראשונים בדרשו, לצד נבחנו וותיקים שזוכים כבר
כיום להיבחן בתוכניות השונות.

איך ההתארגנות במשרד דרשו לקראת התוכנית החדשה?

בדרשו כמו בדרשו, יודעים להיערך בזמן. כבר לפני תקופה,
עם החלטת הנהלת הארגון על ייסוד התוכנית, הרחבנו את הצוות
כדי שנהיה מוכנים בזמן אמת לתת את המענה לקהל הנבחנו
הגדול הצפוי להירשם לתוכנית, וללוות אותם לאורך כל הדרך
בס"ד.

בחודשיים האחרונים קיימנו אסיפות רבות בהן הוחלט על

מאת: יהושע לייבזון

התחושה בימים אלו במשרדי דרשו, היא שעידן חדש מתחיל
בעולם התורה בארץ הקודש ובכל העולם. בשורת 'העמוד היומי'
מהדהדת בכל העולם ואלפים אלפים כבר מיהרו להצטרף
לתוכנית החדשה.

לטובת קוראי 'הפותר' פנינו להרב חיים שיינברגר מנהל מוקד
'דרשו' ורכז המשרד של 'העמוד היומי'. כדי לשמוע מעט על
ההתארגנות במשרדי דרשו ועל מה שקורה מאחורי הקלעים
בדרך להצלחה הגדולה בס"ד.

כמה מילים על התוכנית..

רעיון העמוד היומי בש"ס בבלי הוא בעצם הזדמנות מעשית
לכל לומד באשר הוא ללמוד ולרכוש קנייני נצח בכל הש"ס תוך
הספק קבוע ואפשרי. התוכנית נגישה לכל הלומדים במסלולים
מיוחדים ברמות שונות של העמקה ועיון.

אנו עומדים משתוממים מול גלי ההצטרפות בקרב ציבור
הלומדים. ההצטרפות הרחבה והמשוב החיובי שאנו מקבלים
מהשטח, מלמדים אותנו על חשיבות התוכנית וההצלחה הגדולה
הצפויה בעזרת ה'.

כמי שמלווה את השטח של דרשו ומכיר מקרוב קהלים

פונה ופונה. אנו מחכים לכל אחד ושמים להושיט יד במקצועיות רבה בס"ד.

מילה לסיים..

אחד מהעקרונות של 'מוקד' דרשו מאז ומתמיד הוא להקל ככל הניתן על הנבחרים בכל מה שקשור לצד הטכני כמו רישום וכדו'. אנו יודעים שהנבחרים שלנו עוסקים בלימוד ושינון התורה הקדושה, ולכן אנו מנגישים עבורם את אפשרויות הרישום. כחלק מהמגמה המבורכת הזו, שדרגנו לאחרונה את אפשרות הרישום בעמדות נדרים פלוס. בשלב זה ניתן להירשם בנדרים פלוס באופן קל ופשוט ולקבל לאחר שעות ספורות קוד אישי למבחני דרשו.

הדרך פתוחה, כל אחד מוזמן. גם אתם יכולים להצטרף אל התוכנית החדשה ולהימנות על לגיונו של מלך. בואו ורשו את הארץ!

פרטי התוכנית. הרחבנו גם את צוות המוקד הטלפוני שלנו, כדי שנוכל בכל שלב להשתלט על הפניות הרבות ולהצליח לתת מענה מהיר ומקצועי לכל פונה. במקביל, אנו מקיימים תדרכים תכופים לצוותות שלנו, כך שכולנו ב"ה מוכנים בזמן אמת לקבל בברכה את המצטרפים.

כבר בשלב הזה אני רוצה לומר שההתארגנות לא היתה לחינם.. הצוות שלנו עסוק כבר כעת ב"ה עד למעלה ראש בתיאום וטיפול בפניות הרבות שמגיעות אלינו מבוקר עד לילה. הרישום הולך וגואה, והצוות עומד כל שעות היום בתווך, מסביר, משתף, רושם, ומברך להצלחת הנבחרים הרבים היקרים לנו כל כך.

כמו תמיד, הפניות שאנו מקבלים מגוונות למדי. רובן כמובן עוסק במסלולי התוכנית וההספקים. מכל אחת מהפניות עולה הרצון העז של ה'דרשו איד' לעלות על הגל ולהצטרף להצלחה הגדולה ברכישת ידע בש"ס במסגרת לימוד קבועה וממוסדת. בכל יום, מסביב לשעון, הצוות עומד מוכן לשרת ולעזור לכל

אמא פרצה בבכי: "איך אעזוב את הבן יחיד שלי? אנחנו נעשה את מה שמרן אומר, אבל תחזור לרב שך, תגיד לו שאני לא מפסיקה לבכות, ותשאל אותו מה צריך לעשות"

הרה"ג רבי חיים זאיד שליט"א עם שיעור מיוחד של אמו ע"ה באמונת חכמים

משה, הסמוכה לבית. הרב שך אפילו לא התלבט כשחרץ: "בשום פנים ואופן ליד הבית. הוא בן יחיד וצריך לדעת להיות עצמאי. שלח אותו לשיבה בירושלים".

אבא חזר הביתה ומסר לאמא את דברי מרן הרב שך. אמא פרצה בבכי: "איך אעזוב את הבן יחיד שלי? אנחנו נעשה את מה שמרן אומר, אבל תחזור לרב שך, תגיד לו שאני לא מפסיקה לבכות, ותשאל אותו מה צריך לעשות".

אבא חזר לרב שך וסיפר לו שאמא לא מפסיקה לבכות, אבל אמרה שמה שיגיד היא תעשה. הרב שך הרכין את ראשו, הרהר מעט ואז אמר: "חס וחלילה, אם האמא בוכה שילך ל'דרכי משה'. אבל תגיד לרבנית שאמרת שאם הוא ילך לירושלים הוא יהיה עצמאי ותהיה לו סיעתא דשמיא גדולה". כשאבא חזר הביתה הוא העביר לאמא את דברי מרן כלשונם.

אמא ישבה ובכתה כל הלילה והחליטה שאם הרב שך פסק ירושלים, אז אלמד בירושלים, אבל גם נעבור דירה לירושלים. אבא חזר שוב לרב שך וסיפר לו על החלטת אמא. מרן הרב שך נענה: אם ככה, הברכה שלי לא תתקיים".

אבא העביר את הדברים לאמא, שבצער רב קיבלה עליה את הוראת מרן, ולמרות כל הקושי והכאב שלחה אותי ללמוד בישיבה בירושלים.

בצעירותי למדתי בתלמוד תורה 'תורת אמת' בבני ברק. כשסיימתי את שנות לימודי בת"ת, התעתדתי לעלות לשיבה קטנה. בשלב מסוים אבא שלי קיבל בתיבת הדואר מכתב בו היה כתוב 'בנכם חיים יאיר התקבל לשיבת דרכי משה'. ישיבת דרכי משה נחשבת לשיבה חזקה וטובה בבני ברק. העניין הוא שכלל לא נרשמתי לשם, והאיך כבר התקבלתי?

אבא שלי בירר את העניין והגיע עד לראש הישיבה, הרב שנקר, שאמר לו: "הבן שלך בחר מצוין ואנחנו רוצים אותו אצלנו ללא מבחן. כאלה בחורים אנחנו מחפשים". כבנה היחיד, אמא שלי מאוד התרגשה מהעניין, מאחר והישיבה ממוקמת שני בניינים מהבית שלנו וכך היא יכלה לדאוג לי מקרוב ולראות כל הזמן מה קורה איתי ומה אני צריך. בשבילה לא יכול היה להיות דבר טוב מזה.

כשאבי חזר הביתה, אמא שלי הודיעה לו שהיא רואה בכך סימן משמיים שהבן שלה צריך ללכת ל'דרכי משה'. אבא שלי אמר לה: 'נכון שהכל משמיים, אבל אני מעדיף לשאול קודם את מרן הרב שך זצוק"ל. מה שהוא יגיד אקבל עליו באהבה. כמו שנאמר 'עשה לך רב והסתלק מן הספק'. אמא הסכימה והוא עלה לשיבת פוניבז' ונכנס לחדרו של מרן ראש הישיבה.

הרב שך קיבל אותו בסבר פנים יפות ושאל אותו לפרש ביקורו. אבי סיפר שיש לו בן יחיד ושהוא רוצה לשלוח אותו לשיבת דרכי

אני לוקח מהסיפור הזה מוסר השכל לחודש אלול. בדיוק כמו אמונת החכמים שפיעמה באמא - שכשהרב שך אמר שהבן צריך ללמוד בירושלים, על אף הקושי ולמרות הכאב, כך עושים מבלי להרהר - כן הדבר בקבלת מלכות השם יתברך, שהיא למעשה מהותו של חודש אלול ויום הדין.

עלינו להבין שמטרתנו בעולם היא לעשות את רצון ה' יתברך ולקיים את דברי גדולי הדור שכל דבריהם קודש ושדעתם דעת תורה. אמא ע"ה התייחדה בעניין הזה - תמיד התבטלה לדברי אבא ולדברי גדולי ישראל, הכל למען התורה הקדושה.

הבה נקבל על עצמנו להתבטל לבורא העולם וכך נזכה לרוב ישועה ולהצלחה כבירה בחיינו. הלוואי ונצליח.

(השבוע נציין את ה'שלושים' לזכרה של אמי מורת, הרבנית אסתר ב"ר שלום ע"ה. הטור יוקדש לזכרה.)

(בקהילה ז אלול תשפג)

ביום הראשון שלי בישיבת 'תפארת ישראל' ראיתי מיטה טובה מולי ותפסתי אותה. העניין הוא, שאחרי כמה רגעים הגיע בחור והודיע "אני תפסתי אותה קודם".

"מה זאת אומרת אתה תפסתי?" שאלתי, "הרי כשבאתי היא הייתה ריקה וכעת אני יושב עליה". את אותו בחור לא עניינו טענותיי והוא ביקש ממני לשחרר את המיטה. עזבתי אותה בכאב והתקשרתי לאמא וסיפרתי לה דברים כהווייתם.

אמא אמרה לאבא: "תראה מה קורה איתו, מסכן, בוא ניסע אליו". ואבא אמר: "לא, מרן הרב שך אמר שהוא צריך להסתדר לבד, הוא צריך להתמודד".

כך לאט לאט למדתי לעשות את הכל לבד, להסתדר עם ההערות של המשגיח, לעשות כביסה ועוד. רק כעבור זמן הבנתי את דבריו של מרן הרב שך, שבחור צריך להיות עצמאי בלי להתפנק ובלי להיות תלוי כל רגע באבא ובאמא. לדעת לעמוד לבד על הרגליים ולהתמודד באופן עצמאי ובוגר.

במהלך ההרצאה אני עושה לתלמידים "תרגיל". כל אחד מתבקש לכתוב פירוש על קטע בגמרא ולמסור אותו על מנת שבעוד עשרים שנה אפתח ואראה לו את מה שכתב...

מנהל מוקד "גישמאק" - מתיקות התורה" הרה"ג רבי שלמה אופנהיים שליט"א,
משתף בתועלת העצומה של המוקד, כיצד הוא עושה מהפך בעולמם של בחורי ישיבות

ומגוונות והפניות באות מכלל המגזרים - ליטאי, ספרדי, חסידי ומכל הגילאים - מתחילת ישיבה קטנה ועד בחורים מבוגרים בישיבה גדולה. השאלה שחוזרת על עצמה פעמים רבות ואני רואה אותה כמשהו מרכזי המטריד בחורים רבים, היא איך ניתן להשיג את המתיקות בלימוד. מהי דרך הלימוד שבחור צריך ללמוד בה בדור שלנו כדי שהלימוד יהיה מתוק וערב, על מנת שיכנס בו החשק לעשות שטייגן בישיבה בה הוא לומד. שאלה זו נשאלת בצורות שונות, אבל העיקרון הוא אחד - מהי הדרך לקנות את עריבות התורה.

לפני שאנו נותנים מענה ישיר על האתגר האמור, תחילה מבררים מול הבחור לאיזה מגזר הוא משתייך והאם המסגרת בה הוא לומד אכן מתאימה לו ולרמתו הרוחנית. לאחר מכן מבררים בעדינות האם אין בעיות חברתיות ואחרות שמונעות את הריכוז והשקיעות בלימוד. הרבה פעמים המענה הנצרך נוגע לנפשו הסוערת של הבחור ורק לאחר הרגעתו ניתן להתקדם לענין המתיקות בלימוד.

• מהו המענה שאתם נותנים לאלו שקשה עליהם הלימוד והם חפצים לקנות גישמאק בלימוד הישיבתי?
בספר "תורת הגישמאק" של "דרשו" יש 18 עצות מרכזיות

אלעזר גולדברג

בחורי ישיבות רבים כבר נחשפו לפעילות המבורכת שמתקיימת מדי ערב בכל ימות השנה ב"מוקד שטייגן ומתיקות בלימוד" המייצע ונותן הכוונה רוחנית לרבים הפונים כשהם שופכים את ליבם באתגרים רוחניים שונים עמם הם מתמודדים. המוקד פעיל מזה כמה שנים מדי ערב בכל ימי החול. כל בחור שחשקה נפשו להתייעץ בנוגע ללימוד שלו, יכול להתקשר בעילום שם כמובן. המוקד מאויש על ידי מוקדנים מקצועיים ומנוסים תלמידי חכמים ויראי שמים, בהכוונה צמודה של גדולי ראשי הישיבות.

בראשות מוקד מבורך זה עומד הרה"ג רבי שלמה אופנהיים שליט"א, שנותן בעצמו מענה לבחורים רבים ומכווין את שאר המוקדנים לייעוץ הנכון על פי רוח ישראל סבא. טילפנו אליו כדי לשמוע על הפעילות המבורכת, הקשר שנרקם עם השנים עם הבחורים שפונים לייעוץ ועל השינוי המבורך שהוא רואה במו עיניו באותם בחורים לאחר שקיבלו את המענה לו הם היו זקוקים.

• מה הן השאלות שמטרידות את הבחורים כיום?
השאלות והבקשות הזורמות מדי יום ומדי שבוע הן רבות

המסר חוזר שוב ושוב: קיבלתי עצות טובות והתקדמתי בהבנת הלימוד ובחשק ללמוד, אבל אני רוצה לדעת איך אוכל להתקדם יותר ולקבל טעם מתוק יותר בלימוד.

בתקופה האחרונה פנה אל המוקד בחור מבוגר משיבה גדולה וסיפר שכבר נעזר רבות על ידינו אך עדיין לא הצליח "לפרוץ" קדימה. הוא ביקש להיפגש וללמוד איתי בחברותא, כי הוא מרגיש שרק כך הוא יוכל להבין טוב יותר באיזה דרך כדאי לו ללמוד כדי לקנות יותר מתיקות בלימוד. הסכמתי מיד וקבעתי איתו זמן ללימוד משותף. תוך כדי לימוד הבחנתי בכמה דברים שטורדים את מנוחתו ומפריעים לו ללמוד, ייעצתי לו את הדברים שמתאימים לו וכמובן שגם הלימוד המשותף הועיל לו מאוד ונתן לו חשק גדול להמשיך הלימוד בישיבה.

אנו עושים במוקד גם מבצעים של עצות שניתנות מבחורים לבחורים. אנו מציבים אתגר לשומעי המוקד כיצד הם היו מייעצים לבחור פלוני (עם שם בדוי כמובן) שביקש עצה בענין מסויים. בחודשים האחרונים למשל, ביקשנו משומעי המוקד וקוראי העלוניים המיוחדים של אחינו, לתת עצה ל"מייךך בלומנשטריך" שביקש עצה איך להתמודד עם התחושה שעברה עוד שנה והוא לא מרגיש שהוא יוצא ממנה עם הישגים של ממש. מגוון התשובות והעצות שהשאירו בחורים שונים ואפילו אברכים ורבנים חשובים, הדהימו אותי! עשרות רבות של עצות, כולן טובות ומועילות מאוד, התקבלו במערכת ולאחר מכן התפרסמו בעלון "גישמאק בלימוד". אין ספק שכל אחד מהשומעים והקוראים לקח לעצמו עצה אחת המתאימה לו והועילה לו לסיים את השנה בתחושת מתיקות וציפייה להמשיך הלימוד בשנה הבאה.

בדיוק לענין הזה - איך מקבלים גישמאק ומתיקות התורה והוא פופולרי מאוד בקרב בחורי הישיבות. כמעט בכל שבוע אנו מקבלים פניה מבחור המברר איך משיגים את הספר הזה.

אחת מהעצות המרכזיות שאני רגיל לתת לבחורים, היא שיתחילו ללמוד בדרך של התבוננות. אני אומר לבחור השואל כך: "כשאתה מתחיל ללמוד איזו הלכה במשנה או תירוץ בגמרא, תסכם לעצמך את מה שהבנת באותו משפט, ואז תבדוק את עצמך האם גם רש"י והמפרשים הבינו כך - כמו שאתה הבנת, רק לאחר שאתה מקבל 'אישור' להבנה הנכונה תמשיך הלאה למשפט הבא בגמרא". הרבה פעמים אחרי שאני נותן עצה זו, מתקשר הבחור שוב ושוב בשביל לקבל עצות המשך וכך אני יודע שזה "תפס" אותו וגורם לו הנאה וחיבור ללימוד.

במהלך הרצאה לילדים כיתות ח' בתלמודי תורה על גישמאק בלימוד, אני עושה לתלמידים "תרגיל" כדי להדריך כיצד יוכלו לקנות חיבור ומתיקות בלימוד. מחלקים דפים ועטים לכל התלמידים וכל אחד מתבקש לכתוב פירוש על קטע בגמרא ולמסור אותו על מנת שבעוד עשרים שנה אפתח ואראה לו את מה שכתב... כאשר הבחור יודע שבעוד שנים יראו לו דברים שהוא כותב עכשיו בהבנת הגמרא, הכתיבה שלו נעשית רצינית והוא מתבונן וחושב לפני כל מילה שכותב. מדהים לראות על המקום כיצד יחד עם ההשקעה בא גם החיבור והחשק ללמוד עם גישמאק.

• האם יש הבחורים חוזרים שוב אליכם??

אני שם לב שאכן עם הזמן יש יותר בחורים שפונים בהודעות וחוזרות לאחר שכבר קיבלו מענה הולם לבעיה בה הם התמודדו.

"זו נשמה אבודה", לחש לי הרב אדרעי, "חשוב שתכירו". מסתבר שהילד, מחפש את עצמו בעולם. בין אמו לאביו שהינו גוי יפני שמנסה לגרור את הבית אחריו, והוא נקרע בין שמים לארץ, פשוטו כמשמעו

הגאון רבי יצחק גרוסמן שליט"א על הנשמות היהודיות שנמצאו בטוקיו

ומיסורות, ומאחוריהן קהילות גדולות, ובכלל כל הציבור החרדי, האמוני והיהודי שעקב בעיניים משתאות אחר הסאגה המשפטית המורכבת ויחל להצלחתנו.

לא קלה היתה הדרך ליפן, ובכלל היו אלו ימי רישום למוסדות אך לנחיצות הענין הייתי חייב לעזוב הכל ולהצטרף לעושי המלאכה. נדרשו בימים ההם עדויות אופי, ובעיקר להביא בפני הרשויות שם, מומחה בעל שם בפוליגרפיה, שיצדיק את עמדת הנערים, לפיה לא ידעו דבר על מה הם סחבו איתם. סוף דבר, ראינו ישועות בחסדי שמים וב"ה הוקל עונשם והומר מאסרם ושבו בנים לגבולם.

המטוס מנמיך טוס, וארץ השמש העולה מזדקרת אל מול עינינו. הלב מתרגש, שלוחי מצוה אנחנו ולוואי ונוציא לפועל את משלתנו. לצדי במושב המטוס הדיין הגאון רבי חיים יוסף דוד וויס שליט"א, הנודע בכינויו 'החיד"ו'. שהתמסר בלב ונפש, יומם ולילה, עבור שלושה הנערים שנעצרו ונכלאו ביפן הרחוקה בגלל בלדרות אסורה.

בתיקינו נשאנו את כל חומרי החקירה ופרטי הסיכום יחד עם חוות הדעת של המשפטנים הגדולים והבכירים בעולם. כל העת נשאנו תפילות חרישיות להצלחת המערכה ולקידוש שם שמים. ידענו כי מאחורי שלושת הנערים, עומדות משפחות כאובות

הוא נכנס למוסדות מגדל אור, ולאט לאט הפך לבחור בן תורה, בן עליה.

נסענו להביא שלושה נערים, חזרנו עם ארבעה....

בכל הימים, ביקשתי מהנער להחזיק קשר עם אמו. והוא אכן שלח לה אגרות מרקים ותמונות לשו ומתוך ההווי במוסדות. הייתי מזמין אותו לביתי בימי שישי ומחבר אותו בשיחה טלפונית לאמו.

ברבות הימים, קלטה האם את מצבה העגום שם, ואף היא ביקשה לעזוב שם ולעלות ארצה. היא אכן הגיעה בעקבות בנה ארצה.

והשיב לב בנים אל אימותם.

(ערוך מתוך בקהילה ז' אלול תשפ"ג)

אמנם, הקב"ה סובב המסיבות, סגר מעגל נוסף בדרך. שהינו באותם ימים בבית חב"ד המקומי בטוקיו, כשהרב בנימין אדרעי מרבני חב"ד הפועל ביפן לצידו של הרב מענדל סודקביץ שליח חב"ד ביפן פתחו חמ"ל עבור הנערים, וטרחו למענם ללא שהות. באחד הבקרים מצביע הרב אדרעי על נער צעיר שמתפלל בצדי בית הכנסת בגפו, ללא מכר, קרוב או גואל. "זו נשמה אבודה", לחש לי הרב אדרעי, "חשוב שתכירו".

מסתבר שהילד, בן לאם יהודיה, מחפש את עצמו בעולם. אבי גוי יפני שמנסה לגרור את הבית אחריו, והוא נקרע בין שמים לארץ, פשוטו כמשמעו.

מאוד כאב לי סיפורו של הנער, והחלטתי שאני עוזר לו בכל מחיר. דיברנו עם ההורים והם הסכימו שניקח אותו לארץ ישראל.

הגאון רבי נועם אלון שליט"א, ראש ישיבת מיר ברכפלד, סיפור מרעיש על דודי ראש הישיבה, הגאון רבי אריה פינקל זצ"ל

הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א על מידות טהורות

אחרת ממנו בסוגיא, או למד את הסוגיא מבלי לעסוק באותן נקודות שהתעורר הוא לעסוק בהן, ומיד ביטל את שיעורו שהכין והתיישב להכין שיעור חדש.

רבי אריה הרגיש בפליאתו של רבי נועם על הנהגתו זו, ורבי אריה הסביר: "הן אני תלמידו של רבי חיים, ואם הוא ראה לנכון לא לעסוק בשיעור בסוגיא זו, או הבין בסוגיא אחרת ממני, עלי לבטל את דעתי בפני דעתו הגדולה".

בהחלט זה דבר קשה להכלה, אך זוהי דוגמא אמיתית של ביטול ושיעבוד כל החושים בפני רבו. בשילוב מידות טהורות וזכות, ואמת וענוה העולה על כולן.

רבי נועם מוסיף ומציין בהקשר לזה, כי כאשר החל לשמש כמרבץ תורה בישיבת מיר ברכפלד, בעצת חותנו ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, הוא נסע לקבל את ברכתו של פאר גידולי ישיבת מיר, הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל, ראש ישיבת 'אופקים', ומאדירי התורה המופלאים בדורנו.

רבי חיים אמר לו: "אתה כעת הולך לעבוד בצוותא עם רבי אריה. תדע לך, כי אצל רבי אריה אתה תראה דברים שלא תראה אצל שום מרבץ תורה אחר..."

"נקודה זו של קבלת רב בביטול גמור ובהכנעה כה מוחלטת", הפטיר רבי נועם, "אכן אין בנמצא אצל שום מרבץ תורה אחר בן דורנו!"

(מתוך אוצרותיהם אמלא)

שמעתי, כי מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, הגיה על גליון החומש הפרטי שלו לצד הפסוק בפרשת ראה "אֶת הַבְּרָכָה - אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ" (יא, כז) את התיבות הבאות: "זוהי גופא הברכה עצמה - להיות שומע, להיות 'מקבל'".

אין לך מעלה מבורכת, מחכימה ומעצימה את האדם, יותר מתכונה זו!

בְּקֶבֶץ הַתּוֹרָנִי 'אֲחִיעֶזֶר', אותו חיבר לְפָנֵי עֲשָׂרוֹת שָׁנִים הַגָּאון רַבֵּי חַיִּיקֵל גְּרִינְבֵּרְג זצ"ל, חָבַר וְעַד הִרְבְּנִים בְּיִלְנָא. מופיעה יְעוּדוֹת מְעַנֵּינָת בְּשֵׁמוֹ שֶׁל גָּאון הַדּוֹר מֶרֶן רַבֵּי חַיִּים עוֹזֵר גְּרוֹדְז'יִנְסְקִי זצ"ל, כִּי: "אדם שמתרגל להיות 'מקבל' ונחות דרגא, באופן טבעי יש לו חיים טובים ונינוחים יותר. הוא אינו מתנשא על האחר, ולא מחפש לרשת את מקום זולתו, ואדרבה, הוא רק מחכים ומשכיל בכח השמיעה יותר מן האחרים".

הגאון רבי נועם אלון שליט"א, ראש ישיבת מיר ברכפלד, מספר סיפור מרעיש על דודי ראש הישיבה, הגאון רבי אריה פינקל זצ"ל: לדבריו, הוא ראה את רבי אריה יותר מפעם אחת מתייגע להכין 'שיעור כללי'. חורש היטב את הסוגיא מכל היבטיה, מבואותיה ומוצאותיה, נוגע בכל הנקודות שבה, ומצליח לסלול לעצמו נתיב ודרך בהבנת הסוגיא באור בהיר. אך מאוחר יותר פתח את ספר 'שערי חיים', שיעורי דודו ורבו הגדול, ראש הישיבה מרן הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, ונוכח כי רבי חיים הבין

האדם עלול לסבול מעייפות, מחולשה ומבעיות במערכת העיכול - בחילות, הקאות, איבוד תיאבון ועוד

מה כל מה שחשוב לדעת על מגנזיום המינרל החשוב שבגוף האדם

מתוספים ואינו כולל צריכת מגנזיום שנמצא באופן טבעי באוכל ובשתיה. ניתן לצרוך מגנזיום באמצעות תוסף מולטי-ויטמין, באמצעות תוסף מגנזיום (קפסולה, נוזל או אבקה) או באמצעות מזון המועשר בו.

אם עוברים את הגבול העליון, עלולות להופיע תופעות לוואי במערכת העיכול כמו בחילות, שילשולים וכאבי בטן. במצבים של צריכה מאוד גבוהה של מגנזיום מתוספים (כ-5,000 מ"ג) עלולים להופיע הפרעות בקצב הלב ואפילו דום לב.

כמה לצרוך ביום? - ההמלצה היומית לצריכת מגנזיום מהמזון היא 410 מ"ג לגבר ו-320 מ"ג לאשה, אבל אין לעבור סף עליון של 350 מגנזיום שלא נמצא באופן טבעי במזון.

איך מגיעים לצריכת המגנזיום המומלצת? מדובר בכמות קלוריות גבוהה. אופציה נוספת, פחות משמינה, היא תרד: 400 גרם תרד מבושל יספקו את כמות המגנזיום המומלצת עם פחות מ-100 קלוריות. עוד אופציה: קילו במיה, ששיג את היעד עם 270 קלוריות. חשוב לציין, שהמגנזיום נפוץ במזונות רבים, ונדיר שאנשים בריאים מגיעים למחסור חמור בו.

מים מותפלים? - כ-75% ממי השתיה בישראל כיום הם מותפלים. כלומר, הוצאו מהם מלחים, כמו מגנזיום וסידן. מחקרים מצאו קשר, בין ריכוז נמוך של מגנזיום במי השתיה לבין הגברת הסיכון לתחלואה ממחלות לב וכלי דם.

נמצא גם, שרמות גבוהות של מגנזיום בדם קשורות לסיכון נמוך יותר למחלות לב וכלי דם, וכי צריכת מגנזיום גבוהה יותר מהמזון (עד 250 מ"ג יום) קשורה לסיכון נמוך למחלות אלה. משרד הבריאות סבור, שיש להחזיר למים המותפלים כ-20-30 מ"ג של מגנזיום על כל ליטר מים, אך המהלך עוד לא יצא אל הפועל (מתוך המודיע ה' אלול פג)

המגנזיום הוא מינרל חשוב שמשתתף בתהליכים רבים בגוף האדם, כולל ויסות של רמות הסוכר וייצור חלבונים ועצמות. מחסור בו, עלול לגרום בעיות בטווח הארוך. צריכה עודפת שלו, עלולה להוביל לבעיות חמורות אף יותר. אמיר וינורד, דיאטן קליני, מגיש מידע חיוני.

מחסור במגנזיום אינו משפיע בטווח הקצר, שכן הכליות מצמצמות את איבודו ועוזרות בכך לשמר רמות תקינות שלו בדם, אבל בטווח הארוך הגוף יכול להיות מושפע מכך, והאדם עלול לסבול מעייפות, מחולשה ומבעיות במערכת העיכול - בחילות, הקאות, איבוד תיאבון ועוד.

מחסור חמור במגנזיום עלול לגרום גם לקצב לב בלתי תקין (אריתמיה), לכיווצי שרירים ולשינויים בהתנהגות. אז איך אפשר לדעת אם צורכים מגנזיום בכמות מספקת, ואי מתמודדים עם מחסור בו?

חסר במגנזיום - בגוף האדם יש 25 גרם מגנזיום, מה שהופך אותו למינרל הרביעי בשכיחותו. רוב המגנזיום נמצא בעצמות, ופחות מאחוז אחד שלו קיים בדם. אנשים בגיל השלישי עלולים להיפגע מחסר במגנזיום זאת, משום שעם העליה בגיל, חלה הפחתה ברמה של צריכת המינרל מהמזון ובספיגתו במערכת העיכול.

מבוגרים רבים נוטלים תרופות שונות, בגלל מחלות כרוניות, וגם הן עלולות להביא לירידה ברמת המגנזיום בדם. עוד אנשים שנמצאים בסיכון מוגבר לאיבוד מגנזיום: כאלה שסובלים מבעיות במערכת העיכול (כמו ציליאק, וקרוהן), אלכוהוליסטים וחולי סוכרת סוג 2.

הגבול העליון לצריכת מגנזיום (סף שלא כדאי לעבור אותו) הוא 350 מ"ג ביום, אבל הוא מתייחס רק לצריכה מתרופות או

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

קידושין דף כ"ב

במה 'אשמה' האזון שרוצעים אותה?

ורצע אדוניו את אזנו במרצע

אפשרות להעמיס את השק על הכתף?! "הגב מה צורך יש בו?" בוודאי, הרי השק מונח על הכתף ועל הגב. "אבל הראש, לא מובן לי לגמרי - מה אני צריך אותו?!"... הוא המשיך ללכת בדרך הארוכה. ואז הבין שטעה, חשב לעצמו: "טעיתי, בוודאי שצריך את הראש, אם לא הראש, על מה הייתי חובש את הכובע"... ועכשיו הכל ברור, הוא כבר הבין לשם מה הוא זקוק לרגליים, ידיים, כתף וראש...אתם צוחקים ואני אומר זאת ברצינות, מה צריך היום את הראש אם לא עובדים איתו, וכי רק בשביל ללבוש קפלוטש?!

מתעצלים לחשוב, עצלות נוראה - גם בלימוד התורה... ועכשיו נהיה מובן גם, למה העונש של העבד היא רציעת האזון, כי למה אתה צריך אוזניים - אם אתה לא מתכוון לשמוע ולהפנים את הדברים שאתה שומע? בכדי שהאוזניים יעצרו את הכובע שלא תשקע בתוך הראש?.. או בכדי שלמשקפיים יהיה על מה לעמוד?!

לכן העונש הוא לרצוע את האזון, אין לך מה לעשות איתם...

אזון זו ששמעה על הר סיני לא תגנוב וזה הלך וגנב תרצע (רש"י). ונשאלת השאלה, בעצם מה אשמה האזון אם האדם לא ציית אחר כך למה שהיא שמעה? אלא הגה"צ רבי יעקב גלינסקי שליט"א הסביר פעם בדרשה, תשובה לשאלה:

היה זה כאשר הוא דיבר על תופעת העצלות שתופחת ועולה בזמננו, עד כדי כך שאפילו כבר לא חושבים עם הראש כמה זה אחד ועוד אחד אלא לוחצים במחשב ומקבלים מיד תשובה... תעבוד קצת עם הראש! לא. היום לא עובדים עם הראש. ואז המשיך וסיפר: אני נזכר כאשר למדתי בנובהרדוק, סיפרו שם כי איכר פלוני נטל על כתפו שק קמח וצעד מהכפר לעיר, בדרכו החל להתעמק במעשיו - עמקותו של איכר...

הרהורים התגלגלו במוחו, וכה הרהר: מילא את הרגלים שלי אני צריך, כדי לפסוע בהם את הדרך הארוכה מהכפר לעיר, - אני מוכרח אותם. ידיים, לשם מה אני זקוק לידיים? חשב עד שהבין: "גם ידיים אני צריך, כי ללא שתי ידיים האם היתה לי

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

האם ניתן ליטול ידים לסעודה במיץ תפוזים או במי סודה?

שמי סודה וכיוצא בהם, כשרים לכל הדעות. והלכה כדעה השנייה, אולם, אין ליטול במי פירות אלא בשעת הדחק, כיון שללא צורך ממשי, כרוך השימוש בהם לנטילה באיסור 'ביזוי אוכלין'. ואף בשעת הדחק, אין לברך על הנטילה במיץ פירות, וכשיתאפשר - יש ליטול שנית במים, ללא ברכה. [שו"ע קס, יב, משנ"ב נט וסד, שעה"צ סח-סט; וראה ביה"ל ד"ה לכתחילה, וד"ה בשעת; בו"מ דרשו, 63]

נאמר בתורה, לגבי טומאת זב: "וַיִּדְיוּ לֹא שֶׁטֶף בַּמַּיִם", ואמרו חכמינו ז"ל: "מכאן סמכו חכמים לנטילת ידים מן התורה". ויש מהראשונים שסוברים, על פי אסמכתא זו, שנטילת ידים לסעודה נעשית במים בלבד. ויש אומרים שגם 'מי פירות', כלומר, כל מיצי הפירות למיניהם, כשרים לנטילת ידים, משום שכולם נחשבים כמים; למעט יין, שנחשב כמשקה בפני עצמו, ופסול לנטילת ידים. ויש שכתבו,

האם ניתן ליטול ידים לסעודה ביין, שמן או דבש?

למרות שהם נחשבים כ'משקה' לענינים הלכתיים אחרים, משום שהם אינם מנקים את הידים, אלא מלכלכים אותן. ומשקאות ממותקים שצבעם שונה ממים, דינם כמי פירות שיש להקל בשעת הדחק וליטול בהם ללא ברכה, כאמור לעיל; ואדרבה, הם עדיפים על מי פירות, משום שעיקרם מים. [שו"ע קס, יב, ומשנ"ב סג-סד; בו"מ דרשו, 63]

כאמור, יש מהראשונים שסוברים שנטילת ידים לסעודה נעשית במים בלבד, ויש שמכשירים גם מי פירות, למעט יין. ויש מהראשונים שסוברים, שבשעת הדחק ניתן ליטול ידים ביין, ומהם שסוברים שניתן להקל רק ביין לבן, הדומה למים, ולא ביין אדום, אולם למעשה אין להקל כדעה זו כלל. וכמו כן, אין ליטול ידים בשמן או בדבש, ואף בשעת הדחק,

מדוע נקבעה כמות של 'רביעית' לנטילת ידים?

מגוי, ורק מדרבנן נדרשת כמות של ארבעים סאה. ולכתחילה, ראוי להשתמש בכמות של רביעית עבור כל יד, משום שבכך נמנעים מכשולות בדיני הנטילה, וכן ראוי לשפוך פעמיים על כל יד: פעם אחת לטהרת הידים, ופעם נוספת להעברת מי הנטילה מעל היד. ובמידת האפשר, רצוי להשתמש במים בשפע.

לנטילת ידים נדרשת כמות של רביעית (86.4-150 מ"ל, לשיטות השונות) מים עבור שתי הידיים. וכתבו ראשונים טעם לדבר, מפני ששיעור חכמינו ז"ל כי כמות זו מכסה את מקום הנטילה ביד כנדרש. ויש אומרים, שהטעם הוא מפני שזוהי הכמות הנדרשת לטהרת כלים במקוה מדאורייתא, כלומר, שמדאורייתא די רביעית מים לטבילת כלים טמאים, (ויש אומרים, גם לטבילת כלים שנקנו

[שו"ע קס, יג, משנ"ב סו-סז, ושעה"צ ע; בו"מ דרשו, 66]

* ספקא דרבנן - לקולא. אולם, לכתחילה, אם קל להחמיר - יש להחמיר. ויש אומרים שאף בדיעבד, כגון שספק אם קיים מצוה דרבנן, אם קל להחמיר, יש להחמיר; וכך יש לנהוג.
* לפי האמור, אם יש ספק בקשר לכשרות המים או הכלי לנטילת ידים לסעודה, שהיא מצוה דרבנן, ויש מים אחרים או כלי אחר זמינים לנטילה - אין ליטול במים ובכלי המוטלים בספק.
* כאשר יש ספק בנוגע לקיום מצוה דרבנן, וניתן לבררו, אין זה נחשב כספק אלא בדיעבד, כשכבר עשה את מעשה המצוה באופן שיש בו ספק.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזה מקרה קוראים בשבת שלושה פסוקים בלבד בספר התורה?

התורה למקומו והתפללו מוסף - יש לקרוא את הפסוק המדולג יחד עם שני פסוקים נוספים, כיון שאין לקרוא בתורה פחות משלושה פסוקים, ועדיף לקרוא את שני הפסוקים שלאחריו. ויעלה אחד מהקהל לתורה ויברך לפני הקריאה ולאחריה.
[שו"ע קלז, ד, משנ"ב ט-י, ושעה"צ ו; בו"מ דרשו, 6; וראה שם, 9]

אם דילגו פסוק בקריאת פרשת השבוע בשבת, חובה לשוב ולהשלימו. ואם שמו לב לכך רק לאחר העליה השביעית: אם מדובר בפסוק מהעליה השביעית, יקראו ל'מפטיר' מפסוק זה עד סוף הפרשה; ואם מדובר בפסוק מהעליות הקודמות, או ששמו לב לכך רק לאחר עליית ה'מפטיר' - אף אם כבר השיבו את ספר

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il